

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۱/۳۱

عارف عباسی

ای دشمنان وطن و ای چاکران بیگانه تا به کی؟

با نهایت تأثر و تأسف عمیق و جفای ظالمانه در حق وطن ما پیروی عده ای از طریقت قدرت های استعماری در ایجاد نفاق و درهم شکستن شالوده وحدت ملی غرض تحکیم و استمرار قدرت سیاسی و بهره برداری های مالی خود اند. عدم رشد مطلوب سطح دانش مردم و سلطه جهالت و فقدان علم و معرفت زمینه ساز تطبیق مؤفّقانه این شیوه ها است.

استند کسانی که به اساس هویت قومی توسط یک قدرت اجنبی و یا نظام غیر ملی، سازش گر و مصلحت گراء بر اریکه قدرت تکیه زده اند.

در زمان قدرت مندی مست و مدهوش مقام و منزلت و ثروت و سرشار از باده خود نگری و بزرگ منشی و تأثیرات عمیق روانی مدح، ثنا، تعظیم، احترام و انقیاد طبقات عاجز بوده، از این ایشان معتادین لاعلاج جنون آسای قدرت، بد تر از معتادین افیون می سازد.

صیانت قدرت چه منصب و چه مقام باشد چه مال و چه منال آن ها را به سوی جنون کشانیده و در تأمین این هدف به هر وسیله ای که در اختیار دارند متوسل می گردند قتل می کنند و دهشت می افکنند و هراس و واهمه می آفرینند و به چاکری و پابوسی و خدمت به اجنبی تن می دهند.

مهیب ترین، ویران کننده ترین و براباد سازنده ترین شیوه صیانت قدرت استفاده نا جائز و غیر ملی از هویت قومی به حیث یک حربه سیاسی است.

در یک جامعه عقب افتاده با سطح پائین دانش و غیبت نهضت های مترقی ملی صاحب نفوذ سیاسی، مالکین ثروت های بی حساب طبعاً خود را رهبر قوم جا زده و در اوج قدرت سرشان فارغ ز سودای دار و ندار قوم است.

ولی آوانی که تند باد بیداری جامعه درخت تنومند قدرت شان را تکان داده و تزلزلی در موقف شان احساس گردید و شرائط عینی جامعه، آنها را کنار ببرد، بقای خود را در تفتن، تزویر، نفاق و شقاق و ایجاد تفرقه سراغ می نمایند و هویت قومی را به حیث حرب و ضربۀ کاری ولی خائنانه به کار می بندند و تخم حسادت، عداوت، خصومت، نفرت و تعصب را در مزرعۀ اندیشه های گروه ساده دل و خوش باور قوم خود می کارند.

اگر یکی دو نفری که در حاتم بخشی ها و پیوند های خاص به مقاماتی توسط اعمال نفوذ همین تفرقه اندازان، آله دست بیگانه به مقامی رسیده بودند ولی بر معیارهای اصلاحات اداری برکنار شدند. این سود خواران سرمایۀ قدرت صد ها نفر اهل قوم خود را که بر معیار لیاقت، اهلیت و کفایت در مقامات مختلف جا گزین اند نا دیده گرفته عزل پیروان و وابستگان خود را بهانه قرار داده از غوندی شر و فساد می گوید «در حق فلان قوم شریف ظلم شده و این قوم مورد تبعیض و تجرید قرار گرفته».

این ناروا ترین، فتنه انگیز ترین و خطرناک ترین صدایی است که از حلقوم یک معتاد قدرت بر می برآید. کسی که از صلح و آشتی با طالب سخن می راند ولی خود برای منافع شخصی درز جدایی اقوام را در این شرائط وخیم وطن فراخ تر ساخته به سود خود و منفعت بیگانه تفرقه قومی را به حیث یک حربۀ خلاف منافع ملی مورد استفاده قرار می دهد.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

ای دشمنان وطن و ای چاکران بیگانه تا به کی؟